

Ađlıyorum

– Mucella Pakdemir · 05 Aralık 2015

AđLIYORUM

Tövbeler dudağımda; zalim nefsim azapta.
Böyle değıldim; bana, ne olmuş ağlıyorum?
Taştan katı yüreğim gelmezdi zapturapta.
Nedamet dehlizinde kaybolmuş, ağlıyorum.
Baştan aşığı irin, üstüm başım kan revan
İçindeyken silkinip ruhum etti feveran.
İman bağlarım harap; gülistanımsa viran.
Gözyaşıyla yeşeren gül solmuş; ağlıyorum.

Çevirince Allah'a yönü ve duyuları,
Söküp attım şeytanın doladığı yuları.
Nura döndü tenimde şadırvanın suları.
Esef edip ömrüme, gam dolmuş, ağlıyorum.
Gönle yağın yağmurun sığındığım sisinde,
Mağfîret bekliyorum ezanların sesinde.
Hidayet sabahında, cami seccadesinde,
Bir derviş hırkasında can bulmuş, ağlıyorum.
Mucella Pakdemir